

شکست ناپذیر؛ نگاهی به زندگی الکس زاناردی از تصادف در اتومبیل رانی تا قهرمانی در پارالمپیک [تماشا کنید] - دیجیاتو

سعید علیپور | شنبه، ۰۳ مهر ۱۳۹۵

زندگی مسیری است که از فصل های مختلف با سربالایی ها و سراشیایی های گوناگون می گذرد. این مسیر گهگاه مستقیم بوده و گهگاه پیچ های تندی را پیش روی ساکنین کره خاکی قرار می دهد.

برخی از مسافری این مسیر بسیار مصمم بوده و با عزمی راسخ آن را ادامه می دهند. این دسته دوست دارند هر چه بیشتر از نقطه شروع فاصله گرفته و تا می توانند پیش روی کنند.

این افراد هرگز به دلیل حوادث بعضا ناگواری که ممکن است در مسیر برایشان اتفاق بیفتد، نا امید نشده و از حرکت باز نمی ایستند. الساندرو الکس زاناردی یکی از این افراد سخت کوش است.

الکس 49 ساله در 23 اکتبر 1966 در بولونیای ایتالیا متولد شد. او با ساختن یک اتومبیل کارتینگ ابتدایی با استفاده از چرخ های سطل آشغال و لوله هایی که در شغل پدرش کاربرد داشت، علاقه خود را به مسابقات اتومبیل رانی نشان داد.

همین علاقه و البته تلاش های بعدی وی سبب شد در سال 1988 او وارد رقابت های فرمول 3 ایتالیا شود.

سه سال بعد و در سال 1991 الکس به رقابت های فرمول 3000 راه پیدا کرد و پس از کسب موفقیت در این مسابقات تست هایی را برای حضور در رقابت های فرمول یک پشت سر گذاشت.

او سرانجام توانست وارد پیشرفته ترین مسابقات اتومبیل رانی برگزار شده بر روی کره زمین شود و سابقه همکاری با تیم های میناردی و لوتوس را در کارنامه خود ثبت کند؛ البته الکس هیچوقت نتوانست عملکرد درخشانی از خود نشان دهد.

به هر ترتیب با عدم ثبات لوتوس در فصل 1994 زاناردی تصمیم گرفت علاقه خود را در سایر مسابقات اتومبیل رانی نه چندان مطرح پیگیری کند.

در سال 1995 او به آمریکا رفت تا دوباره شانس خود را در مسابقات کارت (CART) امتحان کند. اگر چه در ابتدا تیم های حاضر به وی روی چندان خوشی نشان ندادند، اما پشتکار او باعث شد تا با یکی از تیم ها قرارداد بسته و در مدت کوتاهی موفقیت های خوبی را کسب کند.

همین امر باعث شد تا وی در کانون توجه قرار گرفته و نظر مثبت مسئولان تیم ویلیامز را جلب کند. الکس دوباره به رقابت های فرمول یک بازگشت، تیم های هوندا و BAR نیز خواهان امضای قرارداد با او بودند اما او در سال 1998 به ویلیامز پیوست.

زاناردی با تیم ویلیامز بسیار بهتر از قبل ظاهر شد و حتی در چند مسابقه تعیین خط بالاتر از میشائیل شوماخر افسانه ای قرار گرفت. در این مدت بدشانسی هایی هم گریبان وی را در مسابقات گرفت؛ برای مثال اتومبیل وی در میانه یک مسابقه دچار ایرادات الکترونیکی شده و به مقام هفتم دست یافت.

بدتر اینکه در روز یکی از مسابقات هنگام آماده سازی خودروی وی صندلی آن شکست و الکس مجبور شد با این وضعیت وارد مسابقه شود. در یکی دیگر از این بدشانسی ها، در دور 33 مسابقه فرمول یک اتریش ارتباط رادیویی وی با تیم خود قطع شد و اعضای تیم تصمیم گرفتند با تابلوهای دستی به او اشاره کنند که وارد پیت استاپ شود؛ اما رقابت شدیدی که الکس با یکی از راننده ها داشت باعث شد او به موقع تابلو مربوطه را نبیند و سرانجام با تمام شدن سوخت از دور مسابقه خارج شد.

اتفاقات دیگری که اکثرا از روی بدشانسی برای الکس رخ داد باعث شد راه او و ویلیامز از هم جدا شده و سرانجام الکس از این تیم کنار رفت.

زاناردی دوباره تصمیم گرفت به مسابقات کارت (CART) برگردد. در سال 2001 و در یکی از مسابقات برگزار شده در آلمان او متحمل تصادف وحشتناکی شد که نتیجه آن از دست دادن دو سوم خون بدن و آسیب شدید به هر دو پا بود.

با اقدام به موقع تیم نجات او زنده ماند، اما بعدا پس از یک عمل جراحی 3 ساعته هر دو پای خود را از بالای زانو از دست داد؛ اتفاقی که بدون شک هیچکسی دوست ندارد آن را تجربه کند.

بعد از این اتفاق مسیر زندگی الکس کاملاً عوض شد. او در مصاحبه ای در سال 2007 گفته بود که اگر قبل از مسابقه شخصی را بدون دو پا می دید ترجیح می داد بمیرد ولی آنگونه نشود.

به هر ترتیب بعد از جراحی او به زندگی برگشت؛ جالب اینکه الکس حتی با راننده مسبب حادثه صحبت کرده و به او گفته که از این اتفاق اصلاً ناراحت نیست. او حتی به پیست مورد نظر برگشت و بصورت نمادین 13 دور باقیمانده را طی کرد.

زاناردی با اراده استوار خود دوباره با استفاده از تجهیزات ویژه به دنیای اتومبیل رانی هم بازگشت و در سری مسابقات World Touring Car برای بی ام وی رانندگی کرده و حتی در یکی از آنها در سال 2005 به عنوان نخست دست یافت.

از آن تاریخ تاکنون الکس فرصت حضور دوباره در پشت فرمان اتومبیل های مختلف از جمله خودروی فرمول یک را نیز پیدا کرده است، اما مسلماً هیچکدام به اندازه افتخاراتی که او در سایر میادین رقم زده مهم و ارزشمند نیستند.

فرمان مخصوصی که تیم ب ام و سائوبر برای استفاده زاناردی طراحی کرد و شامل پدال های اضافه برای جایگزینی پدال های گاز و ترمز است.

گفتنی است که ب ام و در طول یک دهه اخیر همواره به حمایت های فنی و مادی خود از زاناردی ادامه داده و تجهیزات ویژه ای برای تعامل این راننده با خودروهای مسابقه ای -بدون استفاده از پدال گاز و ترمز- و حتی [ویلچر مخصوص](#) حضور در مسابقات پارالمپیک 2016 را برای زاناردی مهندسی کرده است.

الکس زاناردی بعد از معلولیتی که برایش پیش آمد، در کنار اتومبیل رانی به ورزش ویلچررانی نیز پرداخت. او آنقدر در این زمینه پیشرفت کرد که عناوین مختلف در این رشته به سوی او سرازیر شدند.

پس از قهرمانی در رقابت های مختلف ویلچررانی، الکس در پارالمپیک 2012 لندن به یک مدال طلا و یک برنز دست پیدا کرد. 4 سال بعد و در رقابت های پارالمپیک ریو 2016 او بار دیگر خبرساز شد و با کسب مدال طلا در ویلچررانی کلاس H5 نام خود را بیش از پیش بر سر زبان ها انداخت.

نام الساندرو الکس زاناردی در ورزش اتومبیل رانی ماندگار خواهد بود.

زاناردی معتقد است؛ حضور در این دنیای شگفت انگیز فرصتی است که فقط یک بار به همه ما تعلق گرفته است. همه باید از این فرصت زندگی به بهترین شکل استفاده کنیم؛ مهارتی که الساندرو الکس زاناردی در آن استاد است.

[دیجیاتو](#)